

Snoei- en snipperdagen 2014

Het weekend van 18 en 19 oktober viel precies in beide landelijke herfstvakanties.

Dat was te merken aan de opkomst: 30 mensen op zaterdag en 25 op zondag. Het was prachtig weer, ongeveer 22 graden en droog!

Zaterdag.

Na de ontvangst met koffie en cake legde Cor uit wat de bedoeling was: maak er in ieder geval geen wedstrijd van en let op eigen- en andermans veiligheid!

Er was dit jaar erg veel voorwerk gedaan,

waardoor er heel veel takken klaarlagen voor de versnipperaars. Daarvan waren er 2 beschikbaar, één achter de tractor en een ander zelfstandig werkend. En ook 2 zaagploegen voor het hanteerbaar maken van de houtvoorraad.

Na de peptalk en het uitdelen van oordopjes tegen gehoorbeschadigingen gingen de 2 ploegen om half elf op weg, ongeveer 1 km lopend naar het uiterste einde van het park. Een enkele gelukkige (André Krens) mocht mee op de tractor.

Daar lagen de grote bossen snoeiafval al op ons te wachten. En het is een wonder wat die snippers allemaal aankunnen. Stammetjes en takken tot 10 cm gingen er moeiteloos in, tenminste bij de tractor. De andere was wat zuiniger en vergde meer aandacht.

Opeens was het: stop! Danny was zijn bril kwijt, omdat die door een zwiepende tak van zijn gezicht geslagen was. Snel zoeken tussen de snippers om in ieder geval nog iets terug te vinden.

Na heel lang zoeken vond hij hem zelf weer terug ONDER de tractor. Maar intussen werd hij van alle kanten gewezen op wat kleine wondjes in zijn gezicht.

Gelukkig was Zuster Clyvia Weber in de buurt die hem, na een uitgebreide wasbeurt, netjes van twee pleisters voorzag.

Hij kon zich weer voegen bij de werklui. Maar, alle apparaten hebben hun beperkingen. Die van de tractor liep vast en ondanks grote roetwolken van de snijkast en de tractor kwamen de messen niet los. Natuurlijk werd toen snel Wesley er bij gehaald. Met een bahco werd de kap losgemaakt en zo kon al het verstoppende en blokkerende materiaal worden weggehaald. Even proefdraaien en hij liep weer als een zeer luidruchtig zonnetje.

We gingen met de tractor naar de verschillende plekken waar de takken opgestapeld lagen, telkens ook weer een hoop snippers achterlatend.

Het was net een hardwerkende mierenhoop achter de versnipperaars.

Om vijf voor een kwam het signaal: lunchen!

Het was weer een hele tippel naar het restaurant waar Hetty en Michiel allerlei heerlijkheden hadden klaargezet. Kippensoep, kroketten, broodjes vlees en kaas, koffie, thee en melk in overvloed. Heerlijk.

Na de lunch gingen de meeste mensen weer op pad.

Het was: aanvoeren en snipperen, eventueel wat pasklaar zagen en hupsakee, erin.

We hadden veel eer van ons werk omdat zich achter ons een schoon park ontvouwde.

Aan het einde van de middag was het: naar huis, douchen en uitrusten, mogelijk onder het genot van...

Toen kwam zondag.

Om voor de start helemaal naar het restaurant te lopen terwijl de werkplek naast de deur was, vonden enkelen teveel werk.

Toch kon alles weer gewoon van start en met name de Beukenlaan was voor de lunchpauze al schoon.

We kwamen langs de beuk die ook in het verslag van de bomenschouw is genoemd (zie: bontevlucht.nu) en zagen dat die, hoewel erg gekortwiekt, er nog prachtig maar vooral majestueus uitzag. De kracht van de natuur!

Om half een was het weer lunchpauze.

En weer hadden Michel en Hetty het uitstekend voor elkaar. We konden zelfs kiezen uit twee soepen. (Of zelfs beide nemen).

Overleg tijdens de lunch had opgeleverd, dat we met z'n allen eerst naar de locatie: De Kievit/Aangeenbrug gingen omdat daar een gigantische berg of eigenlijk bergen lagen. De vooraf geschatte werktijd was één uur en we deden het in ruim één kwartier. Het was een geoliede machine.

Maar ja, natuurlijk liepen ook nu weer de versnipperaars vast en moest er weer gesleuteld worden. Toch kwam alles weer goed.

Zo tegen drieën had iedereen de pap goed op en werden de laatste takken ingestoken en het is verbazingwekkend om te zien, hoeveel laatste takken er dan opdoemen.

We strompelden naar het restaurant waar we onder het genot van Ice tea, Radler, bier of wijn even napraatten. We prezen daar de organisatie van het park omdat we fijn door konden werken, dankzij hun voorwerk.

De meesten liepen in een mild regentje naar huis.

